محدودبودن عامل ارتباط طبایع در بستر نفس الامر و ورای رابطه بودن خداوند

استاد: تمام شد و لذا خدای متعال این جور نیست. نکته اش این است: ولو طبیعت انسان در آن معنایی که درست هست و درکش میکنیم، «لایتثنی» است. اما محدودیت ذاتی دارد. محدودیت ذاتی را که نمیتواند از آن بگیرید. صرافت طبیعت با محدودیت ذاتی خود ماهیت، قابل جمع است. شما هم که تا حالا معنا میکردید به این صورت معنا نمیکردید که عینی طبیعت انسان بینهایت است. قابل جمع است. بنابراین چون محدودیت ذاتی دارد و بیرون از ذات او است، با بیرون خودش رابطه برقرار میکند و این رابطه در بستر نفس الامر مقوم کیان ذات او است و اینچنین رابطه برقرار کردن برای خداوند متعال محال است. موطن ذات خداوند متعال ورای رابطه است. اصلا نمیتوانید در مورد او بگویید: «کفوا احد». کفو، به این صورت، ندارد.

بازبینی #1
ایجاد شده 27 ژوئیه 2024 16:04:45 توسط ... .
به روزرسانی شده 27 ژوئیه 2024 16:04:54 توسط ... .